

له پیغام پښتو ټي وي ټخه
د حرم شریف خطبه

د اسلام د خپرېدلو لاملونه او اسباب

د. عبد الباري بن عواض الثبتي

ژباړه: جمشید حقیر

خپرونکې اداره:
أهل الحديث خپرندويه اداره

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د اسلام د خپرېدلو لاملونه او اسباب

لومړۍ خطبه

الحمد لله، الحمد لله الذي أرسل رسوله بالهدى للناس كافة، أحمدُهُ - سبحانه - وأشكرُهُ على نعمةِ المبشّرات السارة، وأشهدُ أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له يحفظُ عباده المؤمنين ويُنجيهم إذا جاءت الصاخة، وأشهدُ أن سيدنا ونبينا محمدًا عبده ورسوله سلكَ بالأمة طريقَ الجادة، صلى الله عليه وعلى آله وصحبه الذين رزقهم الله نفوسًا عن كل شرٍّ صادة. أما بعد:

ځان او تاسي ته د الله تعالى د وېري او تقوا سپارښتنه کوم، د الله تعالى وېره او تقوا له هرې بدۍ څخه امن او نجات دی، الله تعالى فرمايي:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ). [آل عمران: ۱۰۲]

اې مومنانو! له الله تعالى څخه په رښتني ډول و وېرېږئ، او په داسي حالت کي ځانونه مرگ ته وسپارئ، چي تاسي مسلمانان او غاړه اېښودونکي ياست.

خوشحاله کېدل، ښه گمان او نېک فالي کول د اسلام له بنسټونو او په هر حال کي د مسلمان ښه او خوی دی، الله تعالى د ابراهيم عليه السلام پر ژبه فرمايي: (وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ). [الحجر: ۵۶]

يعني يوازي گمراه او لار ورکي خلک د خپل رب له رحمته نا اميده کېږي.

همدغه ښه گمان او مثبت فکر په انسان کي توان او ځواک پيدا کوي، هغه عمل او کار ته هڅوي او بالاخره يې راتلونکي ورته روښانه کوي.

په هره اندازه چي په اسلامي خاورو کي د مسلمانانو مصيبتونه او ستونزي ډېرېږي، هغومره بايد دوی د الله تعالى لخوا د مرستي زېري ور ياد کړي، او دا د رسول الله ﷺ طريقه او سنت ؤ، هغه په خپلي نېک پالی او مثبت فکر سره ډېري ستونزي په لاسته راوړنو واړولې، او د دردونو پر ځای يې خلکو ته اميدونه او هيلي ورکولې.

د اسلام د نشر او خپراوي وعده او وړاندوينه

دا چي د الله تعالى دين نشر او خپور سي، او کافران د اسلام په مبارک دين مشرف سي، دا د مومن په ژوندانه کي ستره خوشحالي او زېري دی.

د اسلام يوه نه بدلېدونکې ځانگړتيا په هر وخت او عصر کي ډېر ژر انتشار او خپرېدل دي، که هر څومره يې اتباع لږ سي، يا يې مرستندويان سستي وکړي، او يا يې هم دښمنان ډېر سي.

د اسلام په شروع او پيل کي مسلمانان په مکه کي يوه کوچنۍ او کمزورې ډله وه، دوی هلته له رنگارنگ عذابونو او سختيو سره مخامخ وه، خو په يو څو کلونو کي اسلام په ټوله عربي جزيره کي خپور سو، يو نوی جوړ سوی نسل د اسلام د نشر او خپرولو پيغام پر خپلو اوږو واخيست، او هغه يې په هر ډول سختۍ او آسانی، غرونو او دښتو کي تر نورو پوري ورساوه، په همدې وجه د اسلام ږغ خپور سو، خاوره يې پراخه سوه، او دې دين ته د تاريخ په پاڼو کي په بې ساري ډول

خلک په ډلو ډلو ننوتل، او دا د اسلام تر ټولو لویه معجزه ده، همدارنګه دا د الله تعالی د هغه وعده تصدیق کوي، چې مستقبل او راتلونکی به د دې دین وي، اسلام ځکه ډېر ژر خپرېږي، چې دا هغه دین دی، کوم چې الله تعالی د ټولو خلکو لپاره غوره کړی دی، او هغه یې د ساتي او خپرولو ژمنه کړې ده.

رسول الله ﷺ فرمایي دي:

(پر کوم ځای چې شپه او ورځ را پورته کېږي، هلته به اسلام ورسېږي، او الله تعالی به خامخا د عزتمند په عزت او سرلوري سره او د کمزوري او ذلیل انسان په کمزوري سره دا دین په ټولو ښارونو او کلیو کې خپروي، د الله تعالی په عزت ورکولو سره به انسان په اسلام کې عزتمند او سرلوري کېږي، او د هغه په ذلت او کمزوري ورکولو سره به انسان په کفر کې ټیټ او ذلیل کېږي).

خلکو اسلام ځکه خوښ کړی، چې د حقوالي نښې او علامات یې ښکاره دي، روښانه حق دی، له جوړ فطرت او سالم عقل سره برابر دین دی، تاریکۍ یې په روښنایي واړولې، د خلکو زړونه یې خوشحاله کړل، او سيني یې پراخه کړې، الله تعالی فرمایي: (فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ). [الروم: ۳۰]

يعني دا د الله تعالی هغه فطرت دی، چې ټول خلک یې پر همدغه فطرت برابر پیدا کړي دي، او د الله تعالی په پیدا کولو کې هېڅ بدلون نه راځي.

اسلام د عقیدې او روح تسکین دی

اسلام ځکه خپرېږي، چې دا دین داسې پخه ایماني عقیده ده، چې د زړونو خالي والی او غوښتني پوره کوي، د روحونو وحشت او حیرانتیا له مینځه وړي، د فکر پوښتنو ته ځواب وايي، زړونو ته امن او آرامتیا ورکوي، او تنده یې وړ ماتي. خلک د الله تعالی دین ته ځکه په ډلو ډلو ننوزي، چې دا دین انسان ته خپل کرامت او عزت ورکوي، انسان ته په روحي، جسماني، عقلي او قلبي ډول اوچتوالی ور بخښي، انسان ته یې ټوله نړۍ تابع کېږده، او پر هغه یې هېڅ پاک شی نه دی حرام کړی.

اسلام فکر او علم ته وده ورکوي

راتلونکی او مستقبل ځکه د دې دین دی؛ چې دا دین پر انسانانو خورا ژور او ښکلی تاثیر لري، او ډېرو لویو کارونو او عملونو ته بلنه کوي، دې دین انسان د گناه له ټیټوالي څخه د اطاعت عزت او سرلوري ته ورساوه، هغه یې د دنیا له تنګۍ څخه د آخرت همېشني اوږد ژوند ته برابر کړ، او سخت او کلک زړونه یې له مینې، پراخوالی او مهربانی څخه ډک کړل.

اسلام په تېزۍ سره ځکه خپرېږي؛ چې هغه د علم، پوهنې او علماوو درناوی کوي، د عقل او فکر کولو ستاینه کوي، کله چې اسلام یو هیواد او خاوري ته داخل سوی، هغه هیواد یې په علم او پوهې آباد او روښانه کړی، اسلامي امت د تاریخ په اوږدو کې د انساني حضارې او تمدن په جوړولو کې پوره برخه درلوده، او همدغه د مسلمانانو په لاس جوړ سوی تمدن د وروسته مینځ ته راغلو تمدنونو لپاره بنسټ او اساس ګڼل کېږي.

اسلام د عدالت او ورورولۍ دین دی

خلک ځکه په اسلام کې آرام او هوسا دي؛ چې دې دين د بشريت لپاره د ژوند په ټولو برخو کې ټولنيز عدالت ساتلی دی، د ورورکلوۍ تارونه يې قوي کړي، د تعاون او يو بل سره مرستې کولو اساسات يې ژوندي کړي، او د ټولنيز خدمت هر ډول معناګانې يې په ځان کې نغښتي دي.

رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (که چېرې يو مسلمان د خپل ورور د حاجت او اړتيا په پوره کولو کې ورسره ووزي، دا کار زما په دغه مسجد کې تر دوو مياشتو اعتکاف کولو غوره دی) – خپل په ګوته سره يې اشاره ورته وکړه.

په اسلام کې عدل او اعتدال قوي امر او پوخ اساس دی، اسلام په عدل کولو کې نسب، مرتبې، جاه او مال ته نه دي کتلي، بلکې په اسلامي خاورو کې هر اوسېدونکی – که مسلمانان دي او که غیر مسلمانان – له عدل څخه ګټه اخيستلای سي، الله تعالی فرمايي: **(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ)**. [المائدة: ٨]

اسلام ته دعوت او بلنه د هر مؤمن وظيفه ده

پر اسلامي امت لومړی پر رسول الله ﷺ او بيا پر ټولو د مخکې هري برخي ته د اسلام نشر او خپرول لازم دي، الله تعالی فرمايي: **(يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ)**. [المائدة: ٦٧]

يعني اې پيغمبره! هغه څه چې ستا د رب له لوري درته راغلي، نورو ته ورسوه.

او رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (زما څخه دا دين نورو ته ورسوئ، که څه هم يو آيت وي).

رسول الله ﷺ د اسلام د خپرولو لپاره له هري وسيلې څخه کار اخيستی، کله چې ابو ذر غفاري ؓ اسلام قبول کړ، نو له هغه څخه يې وغوښتل، چې په بني غفار قبيله کې پاته سي، او هغوی اسلام ته دعوت کړي، همدارنګه کله چې طفيل بن عمرو الدوسي اسلام راوړ، هغه ته يې وويل: په خپله قبيله کې پاته سه، او په دوی کې اسلام خپور کړه. نو معلومه سوه، چې مسلمان امر سوی، چې د اسلام د خپرولو لپاره به کار کوي، خو دا د ده دنده او مسئوليت نه دی، چې خلک په زوره په اسلام برابر کړي، الله تعالی فرمايي: **(إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ)**. [الشورى: ٤٨]

يعني پر تا يوازي رسول لازم دي.

په بل آيت کې فرمايي: **(لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ)**. [البقرة: ٢٧٢]

او هغه مسلمانان چې په غير اسلامي هيوادونو کې د سفير، يا محصل، يا سوداګر او يا هم کار کونکي په ډول اوسېږي، هغوی ته د اسلام د نشر او خپرولو مسئوليت تر نورو هم زيات متوجه دی؛ ځکه د اسلام د نشر مسئوليت او دنده تر ټولو دندو لوړه او غوره ده.

الله تعالی فرمايي: **(وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ)**. [فصلت: ٣٣]

او تر هغه چا بل څوک ښکېلې خبره کوونکی دی، څوک چې د الله تعالی لاري ته بلنه او نېک عملونه کوي، او وايي: زه له مسلمانانو څخه یم.

او رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (که چېرې الله تعالی ستا په وسيله يوه سړي ته هدايت وکړي، دا ستا لپاره تر سرو اوښانو غوره دی).

د داعي غوره صفات د اسلام د خپرېدو ذریعه ګرځي

په پوره ټینګار سره ویلای سو، چې د دې امت د سلفو په لاس د اسلام په خپرولو کې تر ټولو ستر سبب او لامل د دوی په فتوحاتو کې د دوی پاک سیرت، په حکمونو کې عدل او د دوی لوړه دینداری، پرهېزګاري او استقامت وو، چې د دوی په سر کې د اسلامي فتوحاتو امیران او لښکر دي، دوی په حقیقت کې جنګ کونکي نه بلکې دعوتګران وه، هغه کسانو چې د اسلام په نشر کې یې برخه درلوده، د پاک او جوړ زړه او لوړو احساساتو لرونکي وه، او د دوی هر فرد د خیر او مهربانۍ، کټي او برکت سرچینه وه.

د الله تعالی بندګانو!

د انسانانو تر غوږو پورې د قرآنکریم آواز رسول د اسلام په نشر او خپرولو کې تر ټولو زیاته موثره وسیله ده، په لاندې آیت کې په مشرکانو د قرآنکریم پر اورولو تاکید او ټینګار سوی، الله تعالی فرمایي: (وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ). [التوبة: ۶]

د اسلامي دعوت اسباب او وسائل

څوک چې د اسلام په نشر او خپرولو بوخت دي، هغوی ته معلومېږي، چې د اسلامي دعوت د خپرولو لپاره اوسنۍ رسنۍ، د تخنیکي پرمختګ وسائل او په دې لاره کې یې کارول څومره اهمیت لري، که څه هم موږ د اسلام په نشرولو کې لټي او سستي کړېده، خو بیا هم الله تعالی زموږ لپاره دغسې موثر او فعاله رسنیز منبرونه په اختیار کې راکړي دي، او دا په هغه صورت کې چې د دې وسائلو کارونکي یې په نړیوال ډول د اسلام د غوره والي او آسانی د ښکاره کولو لپاره په ښه ډول وکاروي، او له همدې لارې د هغه چا مقابله وکړي، څوک چې کوښښ کوي، نړۍ ته د اسلام انځور غلط او ناسم وړاندې کړي.

د اسلام خلاف درواغجن تبلیغات

او دا ټولو ته معلومه ده، چې همېشه په ظالمانه او دروغجن ډول د اسلام د رنګ بدولو لپاره او د کارتوني انځورونو او لنډو ویډیوګانو له لارې په اسلام او مسلمانانو پسي د سخت دریځي او تروریستي د تهمتو او تورونو د لګولو لپاره خورا زیات کوښښ روان دی، د دې لپاره چې خلک له اسلامي دین څخه وېروي، او ورته ثابتې یې کړي، چې اسلام د شک، وروسته والي، د پرمختګ ضد او کرکجنې عقیدې لرونکی دین دی، خو دا هر څه به هیڅکله د اسلام روښانه حقیقت ته کوم ضرر او زیان ونه رسوي، هیڅکله به د اسلام تابعداران کمزوري نكړي، او وېه نسي کولای، چې د اسلام روښانه نور او اوچت بنایست تاریخ کړي، الله تعالی فرمایي: (يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ). [الصف: ۸] يعني دوی غواړي چې په خپلو خولو سره د الله تعالی (د دین، اسلام او هدایت) نور مړ کړي، خو الله تعالی به حتما د کفارو د نه خوښولو (او مخالفت) سره سره، خپل نور پوره کوي (او تر ټولو ځایونو یې ورسوي).

او په بل آیت کې فرمایي: (وَيَأْتِي اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ). [التوبة: ۳۲]

دوی په درواغو او بهتان سره په اسلام دا تور تړي، چې دا دین د توري له لاري نشر سو، حال دا چې اسلام هیڅوک نه مجبوره کوي، چې خپله عقیده واړوي، بلکې د حق او انصاف په قلم لیکل سوی تاریخ شاهدي ورکوي، چې اسلام د روښانه او پاڅه دلیل، نرمۍ او عدل په وسیله نشر سو، الله تعالی فرمائي: (لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ). [البقرة: ۲۵۶]. یعني په دین کي هیڅ زور او جبر نسته، (اوس هر چا ته) د هدایت او کوروالي لار معلومه شوېده.

په بل آیت کي فرمائي: (أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ). [يونس: ۹۹]

الله تعالی دي زما او ستاسو لپاره قرآنکریم برکتمن وگرځوي، د هغه د حکمت څخه له ډک نصیحت او آیتونو څخه دي ما او تاسو برخمن وگرځوي، زما خبره همدومره وه، زه له الله تعالی څخه د ځان ستاسو او ټولو مسلمانانو لپاره د مغفرت غوښتونکی یم، تاسو هم له هغه څخه مغفرت و غواړئ، یقینا چې هغه ډېر زیات بخښونکی او پوره مهربانه دی.

د. عبد الباري بن عواض الشبتي

ژباړه: جمشید حقیار

د پیغام پښتو تلویزیون څخه په مننه

۲۲ / ۴ / ۱۴۳۸ هـ

أهل الحديث خيرندويه اداره